

தானியேலின் புத்தகம் - நூற்று அறுபத்து ஐந்து

தீர்க்கதரிசன நெய்தலின் திரைவிலக்கம்: மகா அலெக்சாண்டரிடமிருந்து நவீன ரோம் வரை

Jeff Pippenger
2024-03-29

இப்போது, அலெக்சாண்டர் மகானின் திடீர் மரணத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் நிகழ்ந்த வரலாற்றை நாம் ஆராய்வோம்; அது கி.மு. 538 ஆம் ஆண்டிலிருந்து முடிவுக்காலமான 1798 வரை உள்ள காலத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

அவன் எழும்பினபோது, அவன் ராஜ்யம் நொறுக்கப்பட்டு, வானத்தின் நான்கு காற்றுகளின் திசைகளுக்குப் பிரிக்கப்பட்டுவிடும்; அது அவன் சந்ததிக்கல்ல, அவன் ஆட்சி செய்த அதிகாரத்தின் படியுமல்ல; ஏனெனில் அவன் ராஜ்யம் அவர்களைத் தவிர்ந்த மற்றவர்களுக்காகப் பறிக்கப்பட்டுவிடும். தெற்கின் ராஜா பலமாயிருப்பான்; அவன் பிரபுக்களில் ஒருவனும் பலமாயிருந்து, அவனைவிட மேலோங்கி அதிகாரம் செலுத்துவான்; அவன் அதிகாரம் மகத்தான அதிகாரமாயிருக்கும். ஆண்டுகளின் முடிவில் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் இணையுவர்; உடன்படிக்கை செய்யத் தெற்கின் ராஜாவின் மகள் வடக்கின் ராஜாவினிடத்தில் வருவாள்; ஆனால் அவள் தன் புயத்தின் வல்லமையைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளமாட்டாள்; அவனும் நிலைத்திருக்கமாட்டான், அவன் புயமும் நிலைக்காது; அவளும், அவளை அழைத்துவந்தவர்களும், அவளைப் பெற்றவனும், அந்தக் காலங்களில் அவளை வலுப்படுத்தினவனும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்கள். ஆனால் அவள் வேர்களின் கிளையிலிருந்து ஒருவன் அவன் இடத்தில் எழும்பி, படையுடன் வந்து, வடக்கின் ராஜாவின் கோட்டைக்குள் நுழைந்து, அவர்களுக்கு விரோதமாக நடத்தி, வெற்றி பெறுவான். அவர்களுடைய தேவர்களையும், அவர்களுடைய அதிபதிகளையும், அவர்களுடைய வெள்ளியும் பொன்னுமான விலையுயர்ந்த பாத்திரங்களையும் சிறைப்பிடித்து எகிப்திற்குக் கொண்டு போவான்; மேலும் அவன் வடக்கின் ராஜாவைவிட அநேக ஆண்டுகள் நிலைத்திருப்பான். அப்பொழுது தெற்கின் ராஜா அவன் ராஜ்யத்துக்குள் வந்து, பின்னர் தன் சொந்த தேசத்திற்குத் திரும்புவான். தானியேல் 11:4-9.

இறுதி யில், அலெக்சாந்தர் மகானின் ராஜ்யம் சிதறிப் போனபின், முந்தைய அந்த ராஜ்யத்தின் ஆட்சி க்கட்டுப்பாட்டிற்காக போராடியவர்கள் இரண்டு முக்கியமான ராஜ்யங்களாகச் சூருங்கினர். ஒன்றான ராஜ்யம் அலெக்சாந்தரின் முந்தைய பேரரசின் தென்பகுதியைக் கட்டுப்படுத்தியது மற்றொன்று வடபகுதியைக் கட்டுப்படுத்தியது. அந்தப்புள்ளியிலிருந்து

தீர்க்கதரிசன வி வரணையி ல் அவர்கள் எளிமையாகத் தெற்கி ன் ராஜா மற்றும் ம் வடக்கி ன் ராஜா என்று அடையாளப்படு த்தப்படு கி ன்றனர். உலக ஆதி க்கத்தி ற்கான போராட்டம் வடக்கி ன் ராஜாவு க்கு ம் தெற்கி ன் ராஜாவு க்கு ம் இடையே மட்டு மேசி த்தரிக்கப்படு ம் நிலையை அடைந்த பி ன், அந்த இரு ராஜ்யங்களின் அடையாளச் சி ன்னங்கள் அதி காரம் மு ழு வது ம் தொடர்கி ன்றன.

ஐந்தாம் வசனத்தில் தெற்கின் ராஜா நிலைநிறுத்தப்படுகிறான்; அவன் வல்லமையுள்ளவனாக இருக்கிறான்; ஆனாலும் வடக்கின் ராஜாவும் வல்லமையுள்ளவனாக இருக்கிறான், மேலும் அவனுடைய ராஜ்யம் பெரிதாக இருக்கிறது. பின்னர் ஆறாம் வசனத்தில், தெற்கின் ராஜா வடக்கு ராஜ்யத்துடன் ஒரு உடன்படிக்கையை முன்வைக்கிறான். சமாதான உடன்படிக்கை உறுதிசெய்யப்படுவது, தெற்கின் ராஜா தனது மகளை வடக்கின் ராஜாவுக்கு அளிப்பதன்மூலமாகும்; அதனால் வடக்கின் ராஜா அவளை மணந்து, குடும்பப் பந்தத்தின் மூலம் அவர்களுடைய உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்த முடியும். வடக்கின் ராஜா அதற்கு இணங்கி, தன் மனைவியைப் பிரித்துவைத்து, தெற்கிலிருந்து வந்த அரசகுமாரியை மணந்தான்; இவ்வாறு அந்த உடன்படிக்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இறுதியில் தெற்கத்திய அரசகுமாரி ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றாள்; ஆனாலும் முடிவில் வடக்கத்திய அரசன் தனது புதிய மனைவியால் சோர்ந்து, தன் முதல் மனைவியிடம் செய்ததுபோல அவளையும் ஒதுக்கிவைத்து, தனது முதல் மனைவியை மீண்டும் ஏற்றுக்கொள்கிறான். ஆனால் முதல் மனைவி மீண்டும் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, வாய்ப்பைப் பெற்றவுடனே, அவள் வடக்கத்திய அரசனையும், அவன் தெற்கத்திய மணவாட்டியையும், அவளுடைய குழந்தையையும், அவளுடன் வந்திருந்த எகிப்திய பரிவாரத்தாரையெல்லாம் கொன்றுவிடுகிறாள். தெற்கத்திய அரசகுமாரியையும் அவளுடைய குழந்தையையும் முதல் மனைவி கொன்ற இச்செயல், தெற்கத்திய அரசகுமாரியின் குடும்பத்தாரின் கோபத்தைத் தூண்டுகிறது; அப்போது அவளுடைய சகோதரர்களில் ஒருவன் ஒரு படையை எழுப்பி வடக்கத்திய ராஜ்யத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்துகிறான்.

தெற்கத்தி ய படை வடக்கத்தி ய ராஜாவை வென்றது ; அதன் பி ன், வடக்கத்தி ய ராஜாவைக் கொன்ற மு தல் மனைவி யு ம், அவனு டைய தெற்கத்தி ய மணவாட்டி யு ம், கு ழந்தையு ம் மரணதண்டனைக்கு ட்படு த்தப்பட்டனர். மு தற்பெண்ணின் கு மாரன், தனது தந்தையி ன் மரணத்தி ன் போது வடக்கி ன் ஆட்சி ராஜாவாக நியமி க்கப்பட்டி ரு ந்தவன், தெற்கத்தி ய ராஜாவி னால் பி டி க்கப்பட்டு எகி ப்தி ற்கு க் கொண்டு செல்லப்படு கி றான்; மு ன்னைய போர்களில் வடக்கத்தி ய ராஜ்யம் தெற்கத்தி ய ராஜ்யத்தி லி ரு ந்து எடு த்து ச் சென்ற எகி ப்தி யப் பொரு ட்களு ம் வி க்கி ரகங்களு ம் அவனு டன் கொண்டு

செல்லப்படு கி ன்றன. எகி ப்தி ல் இரு ந்தபோது , பி டி க்கப்பட்ட வடக்கத்தி ராஜா கு தி ரையி லி ரு ந்து வி ழு ந்து இறக்கி றான். இந்த வரலாற்றை ஸ்மி த் பி ன் வரு மாறு அடையாளப்படு த்து கி றார்.

“வசனம் 6. ஆண்டுகளின் முடிவில் அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் இணையுவர்; ஏனெனில் தெற்கின் ராஜாவின் மகள், உடன்படிக்கை செய்ய வடக்கின் ராஜாவிடத்தில் வருவாள்; ஆனால் அவள் தன் புயலின் வல்லமையை நிலைநிறுத்தமாட்டாள்; அவளும் நிலைநின்றான், அவன் புயலும் இல்லை; ஆனால் அவள் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவாள்; அவளை அழைத்துவந்தவர்களும், அவளைப் பெற்றவனும், இந்தக் காலங்களில் அவளை வலுப்படுத்தியவனும் அப்படியே ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்.”

எகிப்தின் ராஜாக்களுக்கும் சிரியாவின் ராஜாக்களுக்கும் இடையே அடிக்கடி யுத்தங்கள் நிகழ்ந்தன. குறிப்பாக, எகிப்தின் இரண்டாம் ராஜாவான ப்டோலமி பிலடெல்புஸ் மற்றும் சிரியாவின் மூன்றாம் ராஜாவான ஆண்டியோகூஸ் தியோஸ் ஆகியோரின் காலத்தில் இது மிகுந்ததாக இருந்தது. இறுதியில், ஆண்டியோகூஸ் தியோஸ் தன் முந்தைய மனைவியான லயொடிசேயையும் அவளுடைய இரு மகன்களையும் விலக்கி வைத்து, ப்டோலமி பிலடெல்புஸின் மகளான பெரெனிகேயைத் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவர்கள் சமாதானம் செய்ய ஒப்புக்கொண்டனர். அதன்படி, ப்டோலமி தன் மகளை ஆண்டியோகூஸிடத்தில் கொண்டு வந்து, அவளுடன் மிகப் பெரிய சீதனத்தையும் அளித்தான்.

“ஆனால் அவள் புயத்தின் வல்லமையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள மாட்டாள்;’ அதாவது, அந்தியோகூஸினிடத்தில் அவளுக்கிருந்த செல்வாக்கும் அதிகாரமும். அப்படியே அது நிகழ்ந்தது; ஏனெனில் அதற்குப் பின்னர் சிறிது காலத்திலேயே, காதலின் ஒரு உந்துதலினால், அந்தியோகூஸ் தன் முந்தைய மனைவியான லவோதிக்கேயையும் அவளுடைய பிள்ளைகளையும் மறுபடியும் அரண்மனைக்குக் கொண்டு வந்தான். பின்னர் தீர்க்கதரிசனம் இவ்வாறு சொல்லுகிறது: ‘அவளும் [அந்தியோகூஸ்] நிலைத்திருக்க மாட்டான், அவன் புயமும்,’ அல்லது சந்ததியும். லவோதிக்கே மீண்டும் அருளிலும் அதிகாரத்திலும் நிலைநிறுத்தப்பட்டபோது, தனது மனநிலையின் மாறுபாட்டினால் அந்தியோகூஸ் தன்னை மறுபடியும் அவமதித்து, பெரெனிகேயை மீண்டும் அழைத்துக் கொள்ளக் கூடுமோ என்று அஞ்சினாள்; அத்தகைய ஒரு நிகழ்ச்சிக்கெதிராக அவனுடைய மரணத்தைத் தவிர வேறொன்றும் பயனுள்ள பாதுகாப்பாக இருக்காது என்று எண்ணி, சிறிது காலத்திலேயே அவனுக்குப் பாய்ச் சேர்த்தாள். பெரெனிகேயினால் உண்டான அவனுடைய சந்ததியும் ராஜ்யத்தில் அவனுக்கு பின்செல்லவில்லை; ஏனெனில் சிங்காசனத்தைத் தன் மூத்த மகனான செலேவுக்குஸ் கல்லினிக்குசுக்குப் பாதுகாப்பதற்காக லவோதிக்கே நிகழ்வுகளை அப்படியே நடத்தினாள்.”

“ஆனால் அத்தகையது ஷ்டத்தனம் தண்டனையி ன்றி நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்கமுடியவில்லை; இதனைத் தீர்க்கதரிசனம் மேலும் முன்னறிவிப்பது போலவும், பின்னையவரலாறு நிரூபிப்பது போல உள்ளது.

“வசனம் 7. ஆனால் அவளுடைய வேரிலிருந்து ஒரு கிளை அவனுடைய பதவியில் எழும்பும்; அவன் ஒரு படையுடன் வந்து, வடக்கின் ராஜாவின் கோட்டைக்குள் நுழைந்து, அவர்களுக்கு விரோதமாகச் செயல்பட்டு, வெற்றி பெறுவான். 8. மேலும் அவர்களுடைய தெய்வங்களையும், அவர்களுடைய அதிபதிகளையும், வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் ஆன அவர்களுடைய விலையுயர்ந்த பாத்திரங்களையும் சிறைபிடித்து எகிப்துக்குக் கொண்டு போவான்; மேலும் அவன் வடக்கின் ராஜாவை விட அதிக ஆண்டுகள் நிலைத்திருப்பான். 9. அப்பொழுது தெற்கின் ராஜா அவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் வந்து, பின்னர் தன் சொந்த தேசத்திற்குத் திரும்புவான்.”

பெரெனீசுடன் அதே வேர் மூலம் தோன்றிய இந்தக் கிளை அவளுடைய சகோதரனான ப்டோலமி யூளர்கேத்தேஸ் ஆவான். அவன் தன் தந்தையான ப்டோலமி பிலடெல்புஸுக்குப் பின்பு எகிப்தின் இராஜ்யத்தில் ஆட்சி ஏற்ற உடனேயே, தன் சகோதரியான பெரெனீசின் மரணத்திற்கு பழிதீர்க்கும் தீவிர வெறியால் எரிந்தவனாய், ஒரு மாபெரும் படையை எழுப்பி, வடக்கத்திய ராஜாவின் நாட்டின்மேல் படையெடுத்தான்; அதாவது, தன் தாயான லவோதிகேயுடன் சேர்ந்து சிரியாவில் ஆண்ட செலூசு கல்லினிகஸின் ஆட்சிப்பரப்பின்மேல். அவன் அவர்களை மேற்கொண்டு வல்லமையடைந்து, சிரியாவையும், கிலிகியாவையும், யூபிராத்துக்கு அப்பாலுள்ள மேல்நிலப்பகுதிகளையும், ஏறக்குறைய முழு ஆசியாவையும் வென்றான். ஆனால் எகிப்தில் தன் வீடு திரும்ப வேண்டுமெனக் கோரும் கலகம் ஒன்று எழுந்ததாகக் கேள்விப்பட்டபோது, அவன் செலூசுஸின் இராஜ்யத்தைச் சூறையாடி, நாற்பதாயிரம் தாலந்துகள் வெள்ளியையும் விலையுயர்ந்த பாத்திரங்களையும், இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு தேவர்களின் சிலைகளையும் எடுத்துக்கொண்டான். இவற்றில், முன்பு காம்பிசேஸ் எகிப்திலிருந்து எடுத்துச் சென்று பாரசீகத்துக்குக் கொண்டு போன சிலைகளும் இருந்தன. முற்றிலும் விக் கிரகாராதனைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த எகிப்தியர், இவ்வாறு பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தங்கள் சிறைப்பட்ட தேவர்களை அவன் மீட்டளித்ததற்கான பாராட்டாக, ப்டோலமிக்கு யூளர்கேத்தேஸ், அதாவது “நன்மை செய்பவன்” என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்கள்.

“இது, பிஷ்ப் நியூட்டனின் கூற்றுப்படி, பண்டைய வரலாற்றாசிரியர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஜெரோமின் விவரணம் ஆகும்; ஆனால் இதே விவரங்களில் பலவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்ற ஆசிரியர்கள் இன்னும் நிலவுகின்றனர் என்று அவர்கூறுகிறார். லாவோதிகே, அந்தியோகைஸ் கொன்றதும், அதன் பின் பெரெனீசேயையும் அவளுடைய குழந்தையையும் கொன்றதும்

அறிந்து, அந்தக் கொலைகளுக்குப் பழி வாங்குவதற்காக பிலடெல்பஸி மகனாகிய பத்தொலேமி சிரியாவை ஆக்கி ரமித்து, லாவோதி கேயைக் கொண்டு, பாபிலோன் வரையிலும் முன்னேறினான் என்று அப்பியன் எமக்குத் தெரிவிக்கிறான். பொலியஸிடமிருந்து அறிகிறதாவது, யூ எர்கெதேஸ் எனப்பட்டமிடப்பட்ட பத்தொலேமி, தன் சகோதரியான பெரெனீகே கொடு ரமாக நடத்தப்பட்டதினால் மிகவும் சினந்தெழுந்து, ஒரு படையுடன் சிரியாவுக்குள் சென்று, செலூசிய நகரத்தைப் பிடித்தான்; அந்த நகரம் பின்னர் சில ஆண்டுகள் எகிப்தின் அரசர்களின் படைத்தளங்களால் காக்கப்பட்டது. இவ்வாறு அவன் வடக்கின் ராஜாவிடம் கோட்டைக்குள் நுழைந்தான். போலியேனஸ், யுத்தமோ போராட்டமோ இன்றியே, டாரஸ் மலையிலிருந்து இந்தியாவரையிலான எல்லாதேசங்களையும் பத்தொலேமி தன் வசப்படுத்திக்கொண்டான் என்று உறுதியாகக் கூறுகிறான்; ஆனால் அவன் அதை மகனுக்குப் பதினாகத் தவறாகத் தந்தையிடம் சேர்த்துக் கூறுகிறான். ஜஸ்டின் கூறுவதாவது, உள்நாட்டுக் கலகத்தின் காரணமாக பத்தொலேமி எகிப்துக்கு மீள அழைக்கப்படவில்லை என்றால், செலூசியன் முழு இராச்சியத்தையும் அவன் கைப்பற்றியிருப்பான். இவ்வாறு தெற்கின் ராஜா வடக்கின் ராஜாவிடம் ஆதிக்கத்துக்குள் வந்து தீர்க்கதரிசி முன்னறிவித்தபடியே தன் தேசத்திற்குத்திரும்பினான். மேலும் அவன் வடக்கின் ராஜாவைவிட அதிகூடுகிறான். கள் உயிரோடிருந்தான்; ஏனெனில் செலூசியன் கல்லினிகஸ்தன் குதிரையிலிருந்து விழுந்ததினால் நாடு கடத்தவில்லை. இறந்தான்; பத்தொலேமி யூ எர்கெதேஸ் அவனைவிட நான்கு அல்லது ஐந்து ஆண்டுகள் மேலாக உயிரோடிருந்தான்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 250–252.

ரோமாவிடம் ஒரு தீர்க்கதரிசனச்சிறப்பியல்பும், ஆகையால் வடதிசை ராஜாவிடமும், சிம்மாசனத்தில்குழைந்து தத்தப்படுவதற்காக மூன்று புவியியல் தடைகளை வெல்ல வேண்டியது ஆகும். அலெக்சாந்தரின் சிறப்பிப்போன இராஜ்யத்தின் பிந்தைய காலத்தில்தோன்றிய முதல் வடதிசை ராஜா, கி.மு. 316 மற்றும் 312 ஆண்டுகளுக்கிடையில்கிற தென்திசை ராஜாவாகிய தாலமியின் கீழ்தளபதியாகச் சேவித்த செலேவுக்கு ஸ்நிகாதோர்மூலம் நிறுவப்பட்டான். “தென்திசை ராஜாவின் மையாயிருப்பான்; அவன் அதிகாரிகளில் ஒருவனும் வலிமையாயிருப்பான்; அவன் அவனைவிட அதிகூடுகிறான். வல்லமையடைவான்” என்று கூறும் ஐந்தாம் வசனம் இந்த உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தாலமியே தென்திசை ராஜாவாயிருந்தான்; அவனுக்கொரு தளபதி (அவன் அதிகாரிகளில் ஒருவன்) இருந்தான்; அவன் தாலமியைவிட வலிமையுள்ளவனாக ஆக நியமிக்கப்பட்டிருந்தான்; மேலும் ஐந்தாம் வசனத்தின் இறுதியிலுள்ளது, “அவன் ஆட்சி செய்வான்; அவன் ஆட்சி மகத்தான ஆட்சியாக இருக்கும்” என்று கூறுகிறது. தாலமியின் தளபதியான செலேவுக்கு ஸ்முதல் வடதிசை ராஜாவாக ஆக வேண்டியிருந்தது. ஆனால் செலேவுக்கு ஸ்வடதிசை ராஜாவாக

ஆகு வதற்கு , அவன் தென்தி சை ராஜாவி டமி ரு ந்து பி ரிந்து , அதன்பி
மூ ன்று பு வி யி யல் பகு தி களை வெல்ல வேண்டி யி ரு ந்தது .

செலுக்கஸ் கைப்பற்றிய முதல் பகுதி கி.மு. 301-இல் கிழக்காகும். பின்னர்
அவர் கி.மு. 286-இல் மேற்கையும் (அது கசாண்டரின் வாரிசால்
கைப்பற்றப்பட்டிருந்தது) கைப்பற்றினார்; அதன் பின்னர் கி.மு. 281-இல்
லிசிமாக்கை வென்று வடக்கில் தனது மூன்றாவது பிரதேசத்தையும்
பெற்றுக்கொண்டார். வடக்கின் ராஜா கி.மு. 281-இல் சிங்காசனத்தில்
நிலைநிறுத்தப்பட்டான்.

பின்னர் தெற்கின் ராஜாவுடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கை
கி.மு. 252 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது. ஆறு ஆண்டுகள் கழித்து, கி.மு. 246 ஆம்
ஆண்டில், பெரெனிக்கே (தெற்கின் ராஜகுமாரி), அவளுடைய மகன்,
மேலும் அவளுடன் இருந்த அவளுடைய முழு சுற்றத்தாரும்
கொல்லப்பட்டார்கள். அதன்பின்னர் தெற்கின் ராஜா, லவோதிக்கேயின்
மகனான செலுக்கஸ் காலினிக்கைச் சிறைபிடித்து, தன்னுடன்
எகிப்துக்கு கொண்டு சென்றான்; அங்கே அவன் குதிரையிலிருந்து விழுந்து
இறந்தான். வடக்கின் முதல் ராஜாவின் ஆட்சி கி.மு. 281 ஆம் ஆண்டிலிருந்து
கி.மு. 246 ஆம் ஆண்டு வரை நீடித்தது; அது முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு
ஒப்பாகும்.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் வடக்கின் முதல் ராஜா,
சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்காக மூன்று புவியியல்
தடைகளை வென்றான். அதைப் போலவே, பேகன் ரோமம்
சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்காக மூன்று புவியியல்
தடைகளை வென்றது [தானியேல் 8:9-ஐ காண்க], மேலும் போப்பரசர்
ரோமம் சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்காக மூன்று புவியியல்
தடைகளை வென்றது [தானியேல் 7:20-ஐ காண்க]. அதைப் போலவே, நவீன
ரோமம் சிங்காசனத்தில் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்காக மூன்று புவியியல்
தடைகளை வெல்லுகிறது [தானியேல் 11:40-43-ஐ காண்க].

ஒருமுறை சிங்காசனத்தின் மேல் நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், வடக்கின் முதல்
ராஜா முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். ஒருமுறை
சிங்காசனத்தின் மேல் நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், அயோக்கிய ரோம் ஒரு
"காலம்" (முந்நூற்று அறுபது ஆண்டுகள்) ஆட்சி செய்தது. ஒருமுறை
சிங்காசனத்தின் மேல் நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், பாப்பரச ரோம் "ஒரு
காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும்" (ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது
ஆண்டுகள்) ஆட்சி செய்தது. ஒருமுறை சிங்காசனத்தின் மேல்
நிலைநிறுத்தப்பட்டபின், நவீன ரோம் ஒரு அடையாளப்பூர்வமான
நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் (மேலும் "ஒரு மணி நேரம்" என்றும்
குறிப்பிடப்படுகிறது) ஆட்சி செய்யும்.

"தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ல் பதி வு செய்யப்பட்ட
வரலாற்றி ன் பெரு ம்பகு தி மீ ண்டு ம் நிகழு ம்" என்று சகோதரி வைட்

எமக்குத் தெரிவிக்கிறார். பின்னர் அவர் முப்பத்தொன்றாம் வசனம் முதல் முப்பத்தாறாம் வசனம் வரை மேற்கோள் காட்டி, "இந்த வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்பட்டவற்றிற்கு ஒத்த காட்சிகள் நிகழும்" என்று கூறுகிறார். வசனங்களில், பாப்பரசர் ரோம் (பாழாக்குகிற அருவருப்பு) கி.பி. 538-இல் சிங்காசனத்தில் "நிறுத்தப்படுகிறது"; பின்னர் அது தேவனுடைய ஜனங்களை "அநேக நாட்கள்" (ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டு களுக்கு) தடுத்துக்கொள்கிறது; முதல் "சினம்" கி.பி. 1798-இல் நிறைவேற்றம் செய்யப்பட்டது. முப்பத்தொன்றாம் வசனம் முதல் முப்பத்தாறாம் வசனம் வரையிலான வரலாறு பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின்கடைசி ஆறு வசனங்களில் மீண்டும்கூறப்படுகிறது; அதோடு, அந்த வரலாறு ஐந்தாம் வசனம் முதல் ஒன்பதாம் வசனம் வரை உள்ள பகுதிகளிலும் முற்றிலும் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கி.மு. 281-ஆம் ஆண்டில் செலியூகஸ் வடக்கின் ராஜாவாக நிறுவப்பட்டமை, 538-ஆம் ஆண்டுடன் ஒத்திசைகிறது. இவ்விரண்டும், மூன்று புவியியல் தடைகளை வென்றடக்கும் செயல் நிறைவுபெறும் வேளையில் வடக்கின் ராஜா அரியணை ஏறுதலைக் குறிக்கின்றன. பாப்பரசரின் ஆட்சி காலம் பல வகைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள், நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள், காலமும் காலங்களும் அரைக் காலமும், ஒரு இடவெளி, மற்றும் மூன்றரை ஆண்டுகள். செலியூகஸின் ஆட்சி முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் நீடித்தது; முப்பத்தைந்தின் பத்தில் ஒன்று, அல்லது தசமாகம், மூன்றரை ஆகும். முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளின் பத்தில் ஒன்றும் "மூன்று-பள்ளி-ஐந்து" (3.5) ஆண்டுகள் என்றும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. "மூன்றரை" என்பது பாப்பரசரின் ஆட்சி காலத்தின் ஒரு குறியீடாகும்.

1798 இல் தெற்கின் ராஜாவான நெப்போலியன் போனபார்ட் ("அதிர்ஷ்டமுள்ள மகன்" என்று பொருள்) போப்பரசர் சிறைபிடிக்கத் தன் தளபதியை அனுப்பியபோது, போப்பாட்சி தன் கொடிய காயத்தைப் பெற்றது. அதன்பின் ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு, 1799 இல், தெற்கின் ராஜாவால் சிறைபிடிக்கப்பட்டிருந்த வடக்கின் முதல் ராஜாவைப் போலவே, போப்பரும் நிர்பந்த நாட்டில் மரித்தான். செலேசுஸ் கல்லினிக்குஸ் என்கிற சிறைவாசத்தில் இருந்தபோது குதிரையிலிருந்து விழுந்து இறந்தான். மிருகத்தின் மேல் ஏறியிருந்தவன் போப்பரே. அந்த மிருகம், போப்பர் தன் சாத்தானிய செயல்களை நிறைவேற்றப் பயன்படுத்திய அரசியல் அமைப்பைச் சுட்டிக்காட்டியது. அந்த மிருகம் 1798 இல் கொல்லப்பட்டது; அந்த மிருகத்தின் மேல் ஏறி அதன்மேல் ஆட்சி செய்த போப்பர் ஒரு ஆண்டுக்குப் பிறகு இறந்தான். செலேசுஸ் கல்லினிக்குஸ் தாம் ஏறியிருந்த குதிரையிலிருந்து (அதாவது அவர் ஏறிச் சென்ற மிருகத்திலிருந்து) விழுந்து இறந்தான். 1798 மற்றும் 1799 ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த போப்பாட்சியின் சிறைபிடித்தல், வடக்கின் முதல் ராஜாவின் சிறைபிடித்தலினால் முற்றிலும் முன்மாதிரியாகக் குறிக்கப்பட்டிருந்தது.

வடக்குத் தரப்பின் ராஜாவின்மேல் தெற்குத் தரப்பின் ராஜாவின் கோபத்தைத் தூண்டியது முறியடிக்கப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையாகும்; இது பெரெனீகே (தெற்கின் மணப்பெண்) ஒதுக்கித் தள்ளப்படுவதாலும், பின்னர் லயோதிக் கேயாவின் கையால் அவள் மரணமடைவதாலும் குறிக்கப்படுகின்றது. 1797 ஆம் ஆண்டில் நெப்போலியன் புரட்சிகரப் பிரான்சும் பாப்பரசர் அரசுகளும் இடையே ஒரு சமாதான உடன்படிக்கையில் நுழைந்திருந்தான். இத்தாலியின் அங்கோனா மாகாணத்தில், அந்த உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடப்பட்ட தொலென்டினோ என்னும் நகரத்தின் பெயரால் அந்த உடன்படிக்கை அழைக்கப்பட்டது. 1798 பிப்ரவரி மாதத்தில் பிரான்ஸ் பாப்பரசரைச் சிறைபிடித்தபோது அது அதிகாரப்பூர்வமாக முடிவுக்கு வந்தது. அந்த உடன்படிக்கை ரத்து செய்யப்பட்டதற்கான காரணம், தன் புரட்சியைப் பரப்புவதற்கான பிரான்சின் முயற்சியே ஆகும்.

நெப்போலியனின் ஜெனரல் டுபோ, 1797 ஆம் ஆண்டில் அக்காலத்தில் பிரான்சின் ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கமான டைரக்டரியால் அனுப்பப்பட்ட பிரெஞ்சுப் படையெடுப்பு படையின் ஒரு பகுதியாக ரோமில் இருந்தார். ஜெனரல் டுபோ ரோமில் இருந்ததையும் உட்கொண்ட இத்தாலிக்கான பிரெஞ்சுப் படையெடுப்பின் நோக்கம், இத்தாலியத் தீபகற்பத்தில் பிரெஞ்சுப் புரட்சிப் படைகளால் நிறுவப்பட்டு குறுகிய காலமே நிலைத்திருந்த சார்பு அரசாகிய ரோமக் குடியரசுக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகும். இக்காலகட்டத்தில், ஐரோப்பா முழுவதும் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு அளித்ததும் புரட்சியின் இலட்சியங்களைப் பரப்பதும் ஆகியவற்றில் பிரெஞ்சுக்காரர் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். இத்தாலியில், மன்னராட்சிகளை குலைத்தெறிந்து, பிரெஞ்சுக் குடியரசை முன்மாதிரியாகக் கொண்ட குடியரசுகளை நிறுவுவதையே அவர்கள் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

டுஃபோவின் ரோமிலான இருப்பும் நடவடிக்கைகளும், பாப்பரசரின் மாநிலங்களை ஆதரித்தவர்களையும் உள்ளூர் அரிஸ்டோகிராட்களையும் உட்பட, பழமைவாதக் குழுக்களின் எதிர்ப்பைத் தூண்டின. 1797 ஆம் ஆண்டின் டிசம்பரில், பிரெஞ்சு படைகளுக்கும் பாப்பரசரின் மாநிலங்களை ஆதரித்தவர்களுக்கும் இடையிலான மோதலின்போது, ஜெனரல் டுஃபோ படுகொலை செய்யப்பட்டார்; இதனால் அடுத்த ஆண்டில் போப்பரை சிறைபிடிக்க ஜெனரல் பெர்தியேவை அனுப்ப நெப்போலியனுக்கான வெளிப்படையான காரணம் உருவானது. தெற்கின் அரசர்களுக்கும் வடக்கின் அரசர்களுக்கும் இடையிலான முறிந்த சமாதான உடன்படிக்கை, இரு வரலாறுகளிலும் வடக்கின் ராஜா தெற்கின் ராஜாவினால் சிறைபிடிக்கப்படுவதற்கான உந்துதலை வழங்கியது.

எட்டாம் வசனம், "அவர்களு டைய தேவர்களையு ம், அவர்களு டைய அதி பதி களையு ம், வெள்ளி மற்று ம் பொன்னினால் ஆன அவர்களு டைய வி லையு யர்ந்த பாத்தி ரங்களையு ம் சி றையாக்கி எகி ப்து க்கு க் கொ

போவான்" என்று கூறுகிறது. இந்த வசனத்தின் நிறைவேற்றமாக ப்டோலமி
எகிப்துக்குத்திரும்பியபோது, வடக்கின் ராஜாவினால் முன்பு
அவர்களிடமிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய
விக்கிரகங்களையும் கலைப்பொருட்களையும் திருப்பிக்
கொடுத்ததற்கான பாராட்டாக, எகிப்தியர் அவனுக்கு "யூ எர்கெட்டிஸ்"
(நன்மை செய்பவன்) என்ற பட்டத்தை வழங்கினர். 1798-ஆம் ஆண்டில்,
பிரெஞ்சுக்காரர்களால் ரோம் கொள்ளையிடப்பட்டது. ஒரே ஒரு
நாளிலேயே, வலுவான இராணுவக்காவலின்கீழ், குதிரைகள் இழுத்து
சென்ற ஐந்து வாகனங்கள் நகரத்திலிருந்து வெளியேறிச் சென்றதாக
வரலாற்றாசிரியர்கள் பதிவு செய்கிறார்கள்.

அந்த அணிவகுப்பில், தொலென்டினோவின் மீறப்பட்ட சமாதான
உடன்படிக்கைக்கிணங்க பிரான்ஸ் தன்னகப்படுத்திக் கொண்ட
எண்ணற்ற தொன்மையான சிற்பங்களும் மறுமலர்ச்சி கால ஓவியங்களும்
அடங்கியிருந்தன. அவ்வகை கலைப்பணிகளில் Laocoon குழுச் சிற்பம்,
Belvedere Apollo, Dying Gaul, Cupid and Psyche, Naxos-இல் Ariadne, Medici Venus,
மற்றும் Tiber, Nile ஆகியவற்றின் மகத்தான உருவச்சிலைகள்; Raphael-இன்
நெசவுத் திரைகள் மற்றும் ஓவியங்கள், அவற்றில் Transfiguration, Madonna di
Foligno, Madonna della Sedia ஆகியவை; Titian-இன் Santa Conversazione; மேலும்
பல படைப்புகள் அடங்கின. இவ்வாறு கொள்ளையடிக்கப்பட்ட இந்தப்
பொக்கிஷங்கள், 1807-இல் திறக்கப்பட்ட Louvre-இலுள்ள Musee
Napoleonian-இல் காட்சிப்படுத்தப்படுவதற்கு இன்னும் சில ஆண்டுகள்
ஆகின. எகிப்தியரின் பொக்கிஷங்களைத் திருப்பிக் கொடுத்ததற்காக
Ptolemy போற்றப்பட்டதுபோல, ரோமிலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்ட
பொக்கிஷங்கள் Napoleon-ன் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட அருங்காட்சியகப்
பகுதியில் வைக்கப்பட்டன.

ஐந்தாம் வசனத்திலிருந்து ஒன்பதாம் வசனம் வரை, கி.பி. 538 ஆம் ஆண்டில்
ஆரம்பித்து 1798 மற்றும் 1799 ஆம் ஆண்டுகளில் முடிவடையும்
வரலாற்றுக்கு ஒரு முழுமையான இணைநிலையாக இருக்கின்றன. அவை
முப்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து முப்பத்தாறாம் வசனம் வரை
உள்ளவற்றோடு ஒத்துப்போகின்றன; அவை அதிகாரத்தின் கடைசி ஆறு
வசனங்களில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; அங்கு, நவீன ரோம்
மூன்று தடைகளையும் வென்று இறுதியில் உதவ யாருமில்லாமல் தன்
முடிவை அடையும் இறுதி அதிகாரமளிப்பை விவரிக்கின்றன. பின்னர்
பத்தாம் வசனம் 1989 ஆம் ஆண்டின் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கிறது.

ஆனால் அவன் மகன்கள் தூண்டப்பட்டு, பெரும் படைகளின் திரளான
கூட்டத்தைச் சேர்ப்பார்கள்; அவர்களில் ஒருவன் நிச்சயமாக வந்து,
பெருக்கெடுத்து வெள்ளம்போல் பாய்ந்து கடந்து செல்வான்; பின்னர்
அவன் திரும்பி வந்து, தன் கோட்டையின்வரைத் தூண்டப்பட்டிருப்பான்.
தானியேல் 11:10.

பத்தாம் வசனத்தி ன் வரலாற்று நிறைவேற்றம் 1989 ஆம் ஆண்டை மு ன்மாதிரியாகக் காட்டு கி றது ; அப்போது , ரொனால்ட் ரீகனு டன் இரகசி யக் கூ ட்டணியி ல் இரு ந்த பாப்பாட்சி யம், சோவியத் ஒன்றி யம் (USSR) பெரெஸ்ட்ரோய்காவி ன் பி ன்வி ளைவாக கலைந்தபோது , அதன் கோட்டையாகி ய ரஷ்யாவை மட்டு ம் வி ட்டு வி ட்டு , சோவியத் ஒன்றி யம் "பெரு க்கெடு த்து " "கடந்து சென்றது ."

முடிவுகாலத்தில் தெற்கின் ராஜா அவனைத் தள்ளுவான்; வடக்கின் ராஜா இரதங்களோடும் குதிரைவீரரோடும் அநேகக் கப்பல்களோடும் சுழற்காற்றைப் போல அவன்மேல் வந்து சேர்வான்; அவன் நாடுகளுக்குள் நுழைந்து பெருக்கெடுத்து கடந்து போவான். தானியேல் 11:40.

பத்தாம் வசனத்தின் வரலாறு, கி.மு. 246-இல் தெற்கின் ராஜா வடக்கின் ராஜாவை வென்றதற்கெதிரான ஒரு பதிலடியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; மேலும், 1798-இல் தெற்கின் ராஜா வடக்கின் ராஜாவை வென்றதற்கெதிரான ஒரு பதிலடியையும் முன்மாதிரியாகக் காட்டுகிறது. நாற்பதாம் வசனம், 1798-இல் முடிவுகாலத்துடன் தொடங்கியது; அப்போது தெற்கின் ராஜா (நாத்திகப் பிரான்ஸ்) வடக்கின் ராஜாவிற்கு (பாப்பரசரின் அதிகாரத்திற்கு) மரணக்காயத்தை அளித்தான்; மேலும், 1989-இல் முடிவுகாலத்தில் சோவியத் ஒன்றியத்தின் சிதைவுடன் அது நிறைவேறியது. 1798-இல் உள்ள முடிவுகாலம், "முடிவுகாலத்தில் தெற்கின் ராஜா அவனை முட்டுவான்" என்ற சொற்றொடரால் நாற்பதாம் வசனத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. வசனத்தின் கடைசி பகுதியைப் பிரிக்கும் "கோலன்" (:) 1989-இல் அடுத்த "முடிவுகாலத்தை" குறிக்கிறது. "அப்பொழுது வடக்கின் ராஜா அவன்மேல் சுழல்காற்றைப் போல இரதங்களோடும், குதிரைவீரரோடும், பல கப்பல்களோடும் வந்து விழுவான்; அவன் நாடுகளுக்குள் நுழைந்து, வெள்ளம்போல் பெருகி கடந்து போவான்."

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

"செயற்பாட்டின் மேடையில் தோன்றியுள்ள ஒவ்வொரு ஜாதியும், 'காவலனும் பரிசுத்தவனும்' நிர்ணயித்த நோக்கத்தை அது நிறைவேற்றுமோ என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக, பூமியில் தன் இடத்தைப் பிடிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகத்தின் மகா பேரரசுகளாகிய பாபிலோன், மேதியா-பாரசீகம், கிரேக்கம், ரோம் ஆகியவற்றின் எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் தீர்க்கதரிசனம் வரைவாகக் காட்டியுள்ளது. இவற்றில் ஒவ்வொன்றினிடத்தும், குறைந்த வல்லமையுடைய ஜாதிகளினிடத்தும் இருந்ததுபோலவே, வரலாறு தன்னையே மீண்டும் நிகழ்த்தியது. ஒவ்வொன்றுக்கும் அதன் சோதனைக் காலம் இருந்தது; ஒவ்வொன்றும் தோல்வியடைந்தது; அதன் மகிமை மங்கிப்போனது; அதன் ஆற்றல் நீங்கிப்போனது; அதன் இடத்தை மற்றொன்று பிடித்துக்கொண்டது...."

“பரிசு த்த வேதத்தி ன் பக்கங்களில் தெளிவாக
வெளிப்படு த்தப்பட்டி ரு க்கு ம் ஜாதி களின் எழு ச்சி யு ம் வீ ழ்ச்சி யு ம்
வெறு ம்பு றத்தோற்றமானவு ம் உலகி யலானவு ம் மகி மை எவ்வளவு
மதி ப்பற்றது என்பதை அவர்கள் கற்று க்கொள்ள வேண்டு ம். தன் சகல
வல்லமையு டனு ம் தன் மாட்சி யு டனு ம் இரு ந்த பாபி லோன்,—அதற்கு
ஒப்பானதை இவ்வு லகம் பி ன்னர் ஒரு போது ம் கண்டதி ல்லை,—அந்த
நாளின் மக்களு க்கு த்தி டமானது ம் நிலையானது மாகத் தோன்றி ய
அந்த வல்லமையு ம் மாட்சி யு ம்,—எவ்வளவு மு ற்றாக அது
மறைந்து போயி ற்று ! ‘பு ல்லி ன்பூ வைப்போல’ அது அழி ந்து போயி ற்
தேவனைத் தன் அஸ்தி வாரமாகக் கொள்ளாத எல்லாவற்று ம் இவ்வாறே
அழி கி ன்றன. அவரு டைய நோக்கத்தோடு இணைந்து ம் அவரு டைய
சு பாவத்தை வெளிப்படு த்தி யு ம் இரு ப்பவையே நிலைத்தி ரு க்கமு டி
அவரு டைய கொள்கைகளே நம் உலகம் அறி ந்து ள்ள ஒரே
அசைக்கமு டி யாதவைகள்.” Education, 177, 184.